

EXPOSICIÓN 'LA FERIDA' EN EL CONVENT DE SANT AGUSTÍ, BARCELONA 2019

Nombre: Mireia Tysoe

Teléfono: 662 098 267

Dirección electrónica: info@mireiatysoe.com

Web: mireiatysoe.com

'LA FERIDA':

Quan neix una criatura també neix una mare; s'obre i aquesta obertura pot comportar una ferida o la reactivació de velles ferides, entrant en contacte amb aspectes d'ombra; oblidats, rebutjats o no reconeguts. És un moment que pot obrir un camí cap a una felicitat profunda, d'entrega i amor o cap a una desesperació insondable i profundament desestabilitzadora. La ferida ens fa trepitjar els dos camins al mateix temps. Durant la vida anem creant cicatrius que protegeixen les ferides. Es creen per protegir-nos dels cops del món extern i les reaccions del món intern, des del mateix moment de la concepció. Son a la vegada, la nostra força més salvadora i destructiva, inextricablement vinculada amb la vida i la mort. Els quadres ens mostren aquestes ferides, aquesta dicotomia entre acceptar el dany i utilitzar-lo per avançar o sotmetre'ns a ell. les nostres ferides tenen la capacitat de fer-nos viure o morir.

Del projecte 'el naixement d'una mare', una col·laboració amb elisenda vilaró móra

LA FERIDA MIREIA TYSOE

Exposició

Del 9 de setembre al 4 d'octubre de 2019

Inauguració, dijous 12 de setembre a les 19h

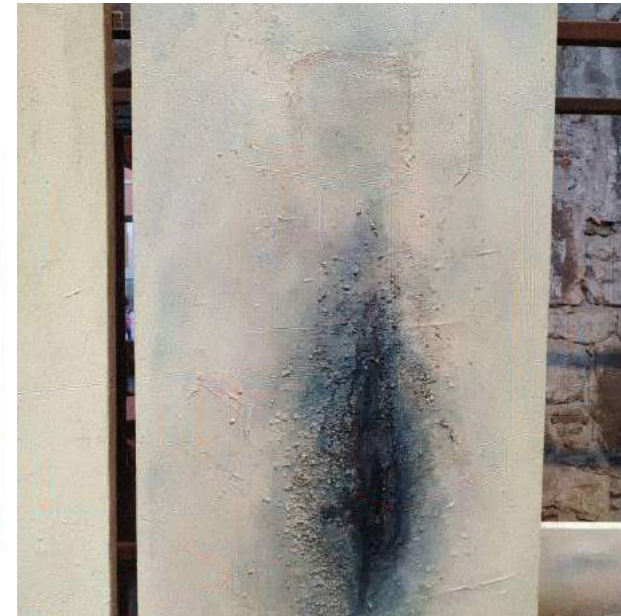
CONVENT DE SANT AGUSTÍ
C. Comerç, 36. Barcelona. T. 932 565 000
www.conventagusti.com
informacio@conventagusti.com
Horari de visita de l'exposició:
de dilluns a divendres de 9 a 22h

Les cites:

Observar frec a frec l'ambigua solució de continuïtat, el solc a través del qual l'exterior i l'interior s'emmirallen, les coordenades del plec que testimonia la ferida, una bella visió embolcallada d'emoció i de misteri.

Ignorant les eixorques vores, el congost entre ombres, hom pot percebre l'aversion que brolla des del més recòndit de l'obertura, l'udol que emana dels abismes personals, el brogit de la infantesa, el silenci inextricable que obliga a arrecerar-se entre les escorces de les experiències vitals, la vibració de les estantisses il·lusions de corall.

Enfora de la superfície de l'epiteli, una cuirassa de detritus protegeix la cicatriu, amb els estigmes que origina i amb una abundosa exsudació. En tot l'entorn s'acumula un magma que escora l'espai adés cap a l'ombra de la desesperança, adés cap a una felicitat profunda o cap a un ambivalent desig.

S'ordeix la trama amb l'essència de tot allò que hauria de ser cabdal: hi ha les veus que bramen a la intempèrie, les pors gebrades, les preguntes de pedra, tot el pes de les idees, la complicitat amb la vida o la mort.

Ana Palomo, Vicepresidenta de ACVIC centre d'arts contemporànies. Text escrit per l'exposició 'La Ferida' al Casino de Vic, Barcelona Octubre 2018

Als Indis Americans diuen "quan et moris, et trobaràs amb la vella bruixa i se't menjarà les teves cicatrius. Si no tens cicatrius, se't menjarà els ulls, i seràs cec al proper món"
Robert Bly, Iron John: Men and Masculinity, 1990 (traducció pròpia)

Els japonesos, d'arreglar la ceràmica trencada amb una laca infusionada amb or, n'han fet un art. Aquest procés, anomenat kintsugi, no intenta amagar el fet que l'objecte estigui trencat. En canvi, les fissures es destaquen com una nova font de bellesa dins de la forma reparada.
Kenetha J. Stanton, "When our Wounds Become Our Medicine", A Kintsugi Life, 2013 (traducció pròpia)

El món trenca els individus i, a la majoria, se'ls forma calç al lloc de la fractura; però als que no es volen deixar doblegar, llavors el món, a aquests, els mata.
Ernest Hemingway, Un adéu a les armes, 1929

La ferida és el lloc per on entra la llum. - Rumi

La nostra pell marca els nostres límits. És la línia on acabem i on comença tota la resta. És una divisió literal i simbòlica a la vegada entre el món interior que amaga per sota i el món exterior que ens rodeja. Com gestionem la coexistència d'aquests dos mons determina la nostra salut mental i l'estabilitat emocional.
Mireia Tysoe, pàgina web de l'artista

La Cabra Coixa

Has vist algun ramat de cabres anar cap a l'aigua.

La cabra coixa i somiadora va al darrere.

Alguns la miren preocupats, però ara riuen.

Per què, mira, quan tornen, aquesta cabra al capdavant.

Hi ha moltes formes diferents de saber.

La cabra coixa és una branca que es remunta als les arrels de la presència.

Aprèn de la cabra coixa, i condueix al ramat cap a casa.

Rumi, Mathnawi, III (traducció pròpia)

Hi ha unes tradicions que diuen que un home no és adult fins que s'ha obert al món epiritual i de l'ànima, i diuen que una obertura així es fa per una ferida al lloc correcte, al moment correcte, amb la companyia correcte. Una ferida deixa entrar a l'esperit o a l'ànima.

Robert Bly, Iron John: Men and Masculinity, 1990 (traducció pròpia)

Sovint descobrim només a través del dolor allò que realment forma part de nosaltres... És en els trencaments on ens reconeixem.

Benedict Wells, Del final de la soledat, 2016

Les ferides formen part de la vida, les visibles i les invisibles. Les que sagnen per fora i les que ploren per dins. Les ferides hi són, habiten el cos i conviuen amb l'ànima. Així les sento jo.

...

Les ferides em configuren, em fan ser qui sóc, em defineixen i són aprenentatge pel viure.

Helena Maragall "Ferides", lalletraferida, 2019

La ferida al cor de la creació

La ferida és un espai en negatiu, definit per ser buit enlloc de ple. És quelcom infinitament diferent a tot el que pogués ser anomenat "existència". Com a tal, és a la vegada amenaça i promesa per a totes les criatures.

Frederick C. Bauerschmidt, Wounds of Christ, 1991, (traducció pròpia)